

til de $\frac{9}{10}$ af Omkostningerne ved passende Bygningers Opførelse, dog ikke udover et Maksimumsbeløb, som efter indhentet Erklæring fra Statistisk Departement angaaende Prisforholdene fastsættes forud for hvert Kalenderaar af Landbrugsministeren efter Forhandling med begge Tings Finansudvalg. Grundlaget for denne Beregning er Priserne i Aaret 1914, for hvilket Aar Maksimumsbeløbet fastsættes til 6 000 Kr., medens der for de øvrige Aar finder et Tillæg Sted, som omtrentlig dækker den Stigning, Pristallene udviser.

Laanet forrentes med et Beløb, der svarer til $4\frac{1}{2}$ pCt. p. a. af den Laanesum, som vilde være blevet tilstaaet vedkommende Laantager, hvis Bygningerne var blevet opført i 1914 (jfr. 1ste Stykke).

Ovennævnte Rentebestemmelser er gældende i 10 Aar; efter dette Tidsrums Forløb foretager Landbrugsministeren efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg en Revision af den ved Laanets Givelse fastsatte Renteberegning. Laanet er afdragsfrit de første 3 Aar og afdrages derefter med 1 pCt. aarlig.“

Af Mindretallet under Nr. 6:

14) I 2den Linie ændres „ $\frac{7}{8}$ “ til: „ $\frac{9}{10}$ “; i 3die—4de Linie ændres „dog ikke ud over 33 Aar“ til: „efter at der indenfor et Maksimumsbeløb paa 9 000 Kr. for Finansaaret 1919—20 er foretaget en Nedskrivning af Byggesummen med 30 pCt., som Staten paa Grund af de forhaandenværende høje Byggepriser forlods udreder. Landbrugsministeren bestemmer efter Forhandling med begge Tings Finansudvalg, hvor meget Staten i Finansaaret 1920—21 bør yde til Byggesummens Nedskrivning, og tilsvarende Bestemmelse træffes for de følgende Finansaar, saa længe Nødvendigheden taler derfor. Laanet forrentes de første 3 Aar med 4 pCt., derefter med 5 pCt., hvoraf 1 pCt. er Afdrag“.

15) Som sidste Punktum tilføjes: „Bortsælges Ejendommen, kan Staten efter Nævnets Indstilling helt eller delvis forlange det Beløb, hvormed den i sin Tid har nedskrevet Byggesummen, indbetalt; dog undtages herfra Salg fra Forældre til Børn.“

Af et *Mindretal* (Korsgaard og Ulrich):

16) Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov
om

Afhændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder til Staten.

§ 1.

De til Præsteembeder hørende Jorder, der egner sig til Oprettelse af Husmandsbrug eller Havebrug, og som ikke i Henhold til § 2 forbeholdes Embedet, skal, snarest ske kan, overdrages Staten paa de i denne Lov fastsatte Vilkaar.

§ 2.

Ved indtrædende Ledighed i et Embede, hvis Indehaver hidtil selv har drevet Avlingen, eller ved Ophør af Forpagtnings- eller Fæsteforhold angaaende Jorder, der hører til et under Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Folkekirkens Præsters Lønningsforhold af 14. Marts 1913, jfr. Lov af 12. Marts 1918, indordnet Embede, skal den paagældende Jord snarest muligt af Kirkeministeriet overdrages Staten.

Det samme gælder i det Tilfælde, at Indehaveren af et Embede under nævnte Lov, efter selv at have drevet Præstegaarden, ønsker at ophøre hermed.

Naar vedkommende Menighedsraad og Præstegaardskommission udtaler sig derfor, skal der dog som Regel efter Kirkeministeriets Bestemmelse ved Embedet blive et bekvemt beliggende Areal, der svarer til 7 ha middelgod Jord.

§ 3.

Forsaavidt Omkostningerne ved Nedrivning af de ved Salget af Jorderne overflødiggjorte Avlsbygninger eller ved disses Omdannelse til Brug for den Avling, der forbliver ved Embedet, ikke kan dækkes af, hvad der indkommer ved Bortsalget af Bygningsmaterialerne fra de til Nedrivning bestemte Dele af Bygningerne, skal det manglende Beløb godtgøres Embedet af Statskassen. Denne skal endvidere indfri Restbeløbene af de paa det paagældende Tidspunkt paa Embedet hvilende Laan, der er optagne til Opførelse eller Restaurering af de fremtidig overflødige Avlsbygninger, herunder Forpagter-